

Паралелна упозорења — број два

Откривање пророчког ткања: разоткривање порука Откривења 14 у милеритској историји и данас

Jeff Pippenger

2023-08-08

Када се прича о десет девојака испунила у милеритској историји, то се догодило током поруке другог анђела. Порука другог анђела представља две засебне поруке, како у погледу временског раздобља које обухватају, тако и у погледу публике којој су намењене. Порука другог анђела била је упућена протестантским црквама које су се управо вратиле Риму и постале кћери Вавилонa. Поноћни поклич био је упућен уснулим милеритима. Прва порука била је упућена изван милерита, друга је била упућена унутар њих. Ово ће се у наше дане испунити дословно.

Разлика коју треба уочити у понављању наших дана јесте то што је у почетку адвентизма порука другог анђела најпре изашла изван милерита, а затим је други део те поруке ушао међу милерите. На крају адвентизма, када се прича поново понавља, тако се поново понавља и порука другог анђела. Речено нам је то непосредно више него прегршт пута. Али двострука природа те поруке на крају је обрнута. Прва порука иде адвентизму, а друга онима изван адвентизма. Речено нам је да су дело и порука представљени анђелом из Откривења осамнаест понављање поруке другог анђела.

„Prorok kaže: ‘Videh drugog anđela gde silazi s neba, koji ima veliku vlast; i zemlja se zasvetli od slave njegove. I povika silnim glasom govoreći: Pade, pade Vavilon veliki, i postade prebivalište demonima’ (Otkrivenje 18:1, 2). To je ista poruka koja je data od drugog anđela. Vavilon pade, ‘jer napoji sve narode vinom gneva kurvarstva svojega’ (Otkrivenje 14:8). Šta je to vino?—Njene lažne nauke. Ona je svetu dala lažnu subotu umesto Subote četvrte zapovesti, i ponovila laž koju je Sotona najpre kazao Evi u Edemu—prirodnu besmrtnost duše. Mnoge srodne zablude raširila je nadaleko i naširoko, ‘učeći kao nauke zapovesti ljudske’ (Matej 15:9).”

„Када је Исус отпочео Своју јавну службу, очистио је Храм од његовог светогрдног скрнављења. Међу последњим делима Његове службе било је друго очишћење Храма. Тако се и у последњем делу опомене свету црквама упућују два различита позива. Порука другог анђела гласи: ‘Паде, паде Вавилон, град велики, јер вином гнева блуда својега напоји све народе’ (Откривење 14:8). А у силном покличу поруке трећег анђела чује се глас с неба како говори: ‘Изиђите из ње, народе мој, да се не помешате у грехе њезине, и да вам не науде зла њезина. Јер греси њезини допреше до неба, и Бог се опомену неправде њезине’ (Откривење 18:4, 5).“ Selected Messages, књига 2, 118.

Порука другог анђела на почетку адвентизма иста је порука као и порука представљена анђелом из Откривења осамнаест, а у том упозорењу постоје два гласа која објављују поруку. Први глас се објављује када се земља осветли његовом славом, а у четвртом стиху

Јован је чуо други глас како говори: „Изађите из ње.“

У милеритској историји позив да се изађе из Вавилона дошао је најпре, а порука милеритима дошла је потом. У Откривењу осамнаест то је други глас, или друга порука, која се обраћа онима изван адвентизма. Упоредо са изјавом да постоје „два различита позива упућена црквама“, налазимо и да су два пута када је Христос очистио храм (на почетку и на крају Своје службе) такође илустрација почетка и завршетка адвентизма.

Почетак адвентизма приказао је очишћење радника које је помогло у изградњи темеља за чије је постављање употребљен Вилијам Милер. Тај темељ био је довршен при закључењу поруке другог анђела, јер су с доласком трећег анђела 22. октобра 1844. године постале доступне за разумевање истине које сачињавају темеље адвентизма, онима који су вољни да чују.

Дело полагања темеља било је довршено на врхунцу историје другог анђела, када су „црквама упућена два различита позива“. Први позив био је упућен изван милерита, а други је био за милерите. Али још један почетак који се подудара са почетком адвентизма јесте Христова служба када је Он први пут очистио Свој храм. Пророчка илустрација очишћења храма означава очишћење на почетку и на крају Његове службе, што заузврат представља праслику очишћења адвентизма на његовом почетку и на његовом завршетку. Христова два очишћења храма подударају се са почетком и завршетком адвентизма, али Његова порука била је упућена само Његовом заветном народу, који је био у процесу да се заувек разведе од Бога.

Почетак адвентизма представио је вест која је објављивала отварање суда, а крај адвентизма објављује завршетак суда. Исус је први пут очистио храм и укорио Јевреје што су Његов дом претворили у пећину разбојничку, али друго чишћење храма било је „међу последњим чиновима Његове службе“. На крају Своје службе, више није говорио Јеврејима да су дом Његовог Оца претворили у пећину разбојничку, него им је тада казао да им је њихов дом „остављен пуст“.

„U međuvremenu su se bogomoljci iz svakog naroda okupljali kod hrama koji je bio posvećen službi Bogu. Blistajući od zlata i dragog kamena, on je predstavljao prizor lepote i veličanstvenosti. Ali Jehova se više nije mogao naći u tom dvoru krasote. Izrailj se kao narod razveo od Boga. Kada je Hristos, pri samom kraju svoje zemaljske službe, poslednji put pogledao unutrašnjost hrama, rekao je: ‘Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta.’ Matej 23:38. Dotle je hram nazivao domom svoga Oca; ali kada je Sin Božji izašao iz tih zidina, Božje prisustvo bilo je zauvek povučeno iz hrama sagrađenog Njemu na slavu.” Apostolska dela, 145.

Храм који је очистио на почетку био је други храм од онога који је очистио на крају. Први храм био је дом Његовог Оца, а други храм био је дом Јевреја. Господ је на почетку ступио у савез са адвентизмом, и адвентисти су постали свештеници у Његовом храму. На крају адвентизма, они више неће бити свештеници, и дом њихов остаће пуст.

Други анђео представља две поруке. То је један од разлога што је порука представљена као Вавилон који пада двапут. То није примарни разлог за двоструко поновљену објаву пада Вавилона, али јесте један од разлога. Како су то две поруке?

Други анђео је дошао као одговор на одбацивање поруке првог анђела. Када су протестантске цркве употребиле неуспело предсказање, које је означавало 1843. годину као завршетак пророштва од 2300 година, да би одбациле Милерову поруку, Милерова порука је била порука првог анђела. При њеном одбацивању, протестантске цркве, које су биле Божја црква у пустињи више од 1260 година, биле су одбачене и постале су кћи Вавилона. У том тренутку је други анђео дошао са својом поруком.

Постоје неке веома важне појединости повезане са различитим елементима ове историје коју разматрамо. Постоји бар једна тачка која се мора постепено развијати, јер она свакако доприноси разумевању поруке Откривења Исуса Христа које се тренутно отпечаћује. Из тог разлога укључујем један веома важан одломак о тој историји. То су два поглавља на која указујем, али постоји и треће важно поглавље између та два поглавља. Њега у овом тренутку не укључујем како бих ограничио обим нашег разматрања.

Запазите у виду коме је анђелу упућено обраћање док читате, уочите поступни процес испитивања, и запазите у првом пасусу да су пророчке одлике анђела из Откривења осамнаест уједно и одлике првог анђела. Запазите да распети једну од порука значи распети Христа, и запазите да су сва три анђела представљена као појединачни анђели, док је порука Поноћног поклича мноштво анђела.

„Показано ми је колико се цело небо интересовало за дело које се одвијало на земљи. Исус је овластио једног снажног и моћног анђела да сиђе и упозори становнике земље да се припреме за Његово друго појављивање. Видела сам како тај моћни анђео напушта присуство Исусово на небу. Пред њим је ишла светлост необично блистава и славна. Речено ми је да је његова мисија да обасја земљу својом славом и упозори човека на надолazeћи Божји гнев. Мноштва су примила ту светлост. Неки су изгледали веома озбиљни, док су други били радосни и занесени. Светлост је била изливена на све, али су неки само дошли под њен утицај, а нису је срдачно примили. Али сви који су је примили, подигли су своја лица ка небу и прослављали Бога. Многи су се испунили великим гневом. Проповедници и народ удружили су се са покваренима и одлучно су се супротставили светлости коју је обасјао моћни анђео. Али сви који су је примили, повукли су се из света и били тесно сједињени међу собом.“

„Сотона и његови анђели били су ужурбано заузети настојећи да одвуку умове свих које су могли од светлости. Друштво које ју је одбацило било је остављено у тами. Видела сам анђела како с најдубљим занимањем посматра оне који су се изјашњавали као Божји народ, да забележи карактер који су развили када им је била објављена порука небеског порекла. И како су се веома многи који су исповедали љубав према Исусу одвратили од небеске поруке с презиром, подсмехом и мржњом, анђео с пергаментом у руци сачинио је тај срамни запис. Цело небо било је испуњено негодовањем, јер је Исус био презрен од својих наводних следбеника.“

„Видела сам разочарање оних који су се уздали. Нису видели свога Господа у очекивано време. Била је Божја намера да сакрије будућност и доведе свој народ до тачке одлуке. Без те временске тачке дело које је Бог намеравао не би било извршено. Сатана је водио мисли веома многих далеко у будућност. Временско раздобље објављено за Христово појављивање морало је навести ум да усрдно тражи садашњу припрему. Када је време прошло, они који нису у потпуности примили светлост анђела сјединили су се с онима који су презрели небеску поруку, и окренули су се против разочараних с поругом. Видела сам анђеле на небу како се саветују са Исусом. Запазили су стање оних који су се издавали за Христове следбенике. Пролазак одређеног времена окушао их је и показао какви су, и веома многи су били измерени на теразијама и нађени мањкави. Сви су они гласно исповедали да су хришћани, а ипак су готово у свему изневерили да следе Христа. Сатана је ликовео над стањем оних који су се издавали за Христове следбенике. Држао их је у својој замци. Већину је навео да напусте праву стазу, и они су покушавали да се попну на небо неким другим путем. Анђели су видели чисте, непорочне и свете како су сви измешани са грешницима на Сиону и са лицемерима који љубе свет. Бдели су над истинским љубитељима Исуса; али покварени су кварили свете.“

„Онима чија су срца горела од чежње, од силне жеље да виде Исуса, њихова наводна браћа забрањивала су да говоре о Његовом доласку. Анђели су посматрали читав приказ и саосећали са остатком који је волео јављање Исусово. Другом моћном анђелу било је наложено да сиђе на земљу. Исус је ставио у његову руку један спис, и када је дошао на земљу, повикао је: Паде Вавилон! паде! Тада сам поново видела разочаране како ведро гледају и подижу очи ка небу, очекујући с вером и надом јављање свога Господа. Али многи као да су остајали у неком отупелом стању, као да спавају; ипак сам могла да видим траг дубоке жалости на њиховим лицима. Разочарани су из Библије увидели да се налазе у времену одлагања и да морају стрпљиво чекати испуњење виђења. Исти доказ који их је навео да очекују свога Господа 1843. године, навео их је да Га очекују и 1844. Видела сам да већина није поседовала ону снагу која је обележавала њихову веру 1843. Њихово разочарање је било пригушило њихову веру. Али када су се разочарани сјединили у вапају другог анђела, небеска војска је с најдубљим занимањем посматрала и бележила дејство те поруке. Видели су како су се они који су носили име хришћана с подсмехом и презиrom окретали против оних који су били разочарани. Док су речи падале с усана ругача: Још нисте узишли! — један анђеол их је записивао. Анђеол је рекао: Они се ругају Богу.“

„Бих упућена натраг на Илијино узнесење. Његов плашт паде на Јелисеја, а зла деца (или млади људи) пођоше за њим, ругајући му се и вичући: Иди горе, ћелава главо! Иди горе, ћелава главо! Ругали су се Богу и ту су срели своју казну. То су научили од својих родитеља. А они који су се подсмевали и ругали помисли о узласку светих, биће походени Божјим злима, и схватиће да није мала ствар поигравати се с Њим.“

„Исус је наложио другим анђелима да брзо лете како би оживели и укрепили клону веру свога народа и припремили га да разуме вест другог анђела и важан покрет који је убрзо требало да буде учињен на небу. Видела сам да су ови анђели примили велику силу и светлост од Исуса, и брзо полетели на земљу да изврше своје послање, како би

помогли другом анђелу у његовом делу. Велика светлост обасјала је Божји народ док су анђели узвикивали: Ево Женик иде, изиђите му у сусрет. Тада сам видела како они разочарани устају и, у складу с другим анђелом, објављују: Ево Женик иде, изиђите му у сусрет. Светлост од анђела продирала је свуда кроз таму. Сотона и његови анђели настојали су да спрече ширење те светлости и њено предвиђено дејство. Препирали су се с Божјим анђелима и говорили им да је Бог обмануо народ, и да, уз сву своју светлост и силу, не могу навести народ да поверује да Исус долази. Божји анђели наставили су своје дело, иако је Сотона настојао да запречи пут и одврати умове народа од светлости. Они који су је примили изгледали су веома срећни. Упирали су поглед ка небу и чезнули за Исусовим појављивањем. Неки су били у великој душевној тескоби, плачући и молећи се. Њихове очи као да су биле упрте у саме себе, и нису се усуђивали да погледају нагоре.“

„Драгоцена светлост с неба раздвоји таму од њих, и њихове очи, које су у очајању биле приковане за саме себе, беху управљене навише, док су се захвалност и света радост изражавале на свакој црти лица. Исус и сва анђеоска војска гледали су с одобравањем на верне који су чекали.“

„Они који су одбацили и успротивили се светлости поруке првог анђела, изгубили су светлост другог, и нису могли имати користи од силе и славе које су пратиле поруку: Ево, Женик иде. Исус се одвратио од њих са намрштеним лицем. Они су Га били омаловажили и одбацили. Они који су примили поруку били су обавијени облаком славе. Чекали су и стражили и молили се да познају вољу Божју. Веома су се бојали да Га не увреде. Видела сам Сотону и његове анђеле како настоје да заклоне ову божанску светлост од народа Божјег; али докле год су они који су чекали неговали ту светлост и држали своје очи уздигнуте са земље ка Исусу, Сотона није имао никакве силе да их лиши те драгоцене светлости. Порука дата са неба разгневила је Сотону и његове анђеле, а они који су исповедали да љубе Исуса, али су презирали Његов долазак, ругали су се и исмевали верне душе које су Му веровале. Али један анђеоски забележио је сваку увреду, свако омаловажавање, свако злостављање које су примили од своје назовибраће. Веома многи подигли су свој глас да узвикну: Ево, Женик иде, и оставили су своју браћу која нису волела појављивање Исусово и која им нису допуштала да се задржавају на Његовом другом доласку. Видела сам Исуса како окреће своје лице од оних који су одбацили и презрели Његов долазак, а затим је заповедио анђелима да изведу Његов народ из њихове средине, између нечистих, да се не би оскврнили. Они који су били послушни порукама стајали су слободни и уједињени. Света и изврсна светлост сијала је на њих. Одрекли су се света, отргли своја осећања од њега и жртвовали своје земаљске интересе. Одрекли су се свога земаљског блага, а њихов забринут поглед био је управљен ка небу, очекујући да виде свога љубљеног Избавитеља. Света, освећена радост зрачила је са њихових лица и сведочила о миру и радости који су владали унутра. Исус је заповедио својим анђелима да иду и укрепе их, јер се приближавао час њиховог искушења. Видела сам да ови који су чекали још нису били искушани онако како морају бити. Још нису били слободни од заблуда. И видела сам милост и доброту Божју у томе што је послао опомену људима на земљи, и поновљене поруке да би их довео до одређене тачке времена, да би их навео на марљиво испитивање самих себе, како би се

ослободили заблуда које су им предали незнабошци и паписти. Кроз ове поруке Бог изводи свој народ тамо где може деловати за њих већом силом и где они могу држати све Његове заповести....“

„Када се Исусова служба завршила у Светињи, и Он прешао у Светињу над светињама, и стао пред ковчег који садржи Божји закон, послао је на земљу другог моћног анђела са трећом поруком. Он је ставио свитак у анђелову руку, и док је овај силазио на земљу у величанству и сили, објављивао је страшно упозорење, најужаснију претњу икада упућену човеку. Ова порука је била намењена да Божју децу стави на опрез и покаже им час искушења и тескобе који је био пред њима. Анђео је рекао: Биће доведени у тесну борбу са звери и њеним ликом. Њихова једина нада у вечни живот јесте да остану постојани. Иако су им животи у опасности, ипак морају чврсто држати истину. Трећи анђео завршава своју поруку овим речима: Овде је трпљење светих; овде су они који држе заповести Божје и веру Исусову. Док је понављао ове речи, указивао је на небеску Светињу. Умови свих који прихвате ову поруку управљени су ка Светињи над светињама, где Исус стоји пред ковчегом, чинећи своје последње посредовање за све оне за које милост још увек оклева, и за оне који су из незнања преступили Божји закон. Ово помирење се чини како за праведне мртве, тако и за праведне живе. Исус врши помирење за оне који су умрли не примивши светлост о Божјим заповестима, који су сагрешили из незнања.“

„Пошто је Исус отворио врата Светиње над светињама, видела се светлост суботе, и народ Божји требало је да буде испитан и опробан, као што је Бог некада опробао синове Израиљеве, да би се видело да ли ће држати Његов закон. Видела сам трећег анђела како показује навише, показујући разочаранима пут ка Светињи над светињама небеске Светиње. Они су вером пошли за Исусом у Светињу над светињама. Поново су нашли Исуса, и радост и нада изнова извиру. Видела сам их како гледају уназад, преиспитујући прошлост, од објављивања другог Христовог доласка па кроз своје путовање све до истека времена 1844. године. Они виде да је њихово разочарање објашњено, и радост и извесност поново их оживљавају. Трећи анђео је обасјао прошлост, садашњост и будућност, и они знају да их је Бог заиста водио Својим тајанственим провиђењем.“

„Било ми је представљено да је остатак следио Исуса у Светињу над светињама, и видео ковчег и заклопац милости, и био занесен њиховом славом. Исус је подигао поклопац ковчега, и гле! камене плоче, са десет заповести написаних на њима. Они прате живе речи; али устежу се дрхтећи када виде четврту заповест живу међу десет светих прописа, док јаче светло сија на њу него на осталих девет, и ореол славе је свуда око ње. Они тамо не налазе ништа што би их обавестило да је субота укинута, или промењена на први дан седмице. Она гласи као када је била изговорена устима Божјим у свечаној и страшној величанствености на гори, док су севањем севале муње и одјекивали громови, и када је била написана Његовим сопственим светим прстом на каменим плочама. Шест дана ради и сврши сав посао свој; а седми дан је субота Господа Бога твојега. Запрепашћени су док посматрају какво је старање указано десет заповестима. Виде да су положене сасвим близу Јехови, осећене и заштићене Његовом светошћу. Виде да су газили четврту заповест Декалога, и држали дан предат од незнабожаца и паписта,

уместо дана који је Јехова посветио. Смирују се пред Богом, и тугују због својих прошлих престопа.“

„Видела сам како се кад у кадионици димио док је Исус приносио њихова признања греха и молитве Своме Оцу. И док се уздизао, сјајна светлост почивала је на Исусу и на престолу милости; и они искрени, који су се молили, који су били узнемирени зато што су открили да су преступници Божјег закона, беху благословени, а лица су им се озарила надом и радошћу. Они су се придружили делу трећег анђела, подигли своје гласове и објављивали свечано упозорење. Али је у почетку мало њих примило ту поруку; ипак, они су са ревношћу наставили да објављују упозорење. Затим сам видела многе како прихватају поруку трећег анђела и сједињују своје гласове с онима који су најпре објавили упозорење, и узвисивали су Бога и величали Га држањем Његовог освећеног Дана одмора.“

„Многи који су прихватили трећу вест нису имали искуство у претходне две вести. Сатана је то разумео, и његово зло око било је управљено на њих да их обори; али их је трећи анђео упућивао ка Најсветијем месту, а они који су имали искуство у ранијим вестима показивали су им пут ка небеској Светињи. Многи су увидели савршени ланац истине у анђеоским вестима и с радошћу су га примили. Прихватили су их по њиховом реду и вером следили Исуса у небеску Светињу. Ове вести биле су ми представљене као сидро које држи тело. И како их појединци примају и разумеју, тако су заштићени од многих Сатаниних обмана.“

„После великог разочарања 1844. године, Сотона и његови анђели били су ужурбано заузети постављањем замки како би поколебали веру тела. Утицао је на умове појединаца који су имали лично искуство у овим стварима. Они су имали привид понизности. Изменили су прву и другу вест и упућивали на будућност ради њиховог испуњења, док су други указивали далеко у прошлост, изјављујући да су се тамо оне испуниле. Ти појединци су одвлачили умове неискусних и колебали њихову веру. Неки су истраживали Библију настојећи да изграде веру по својој мери, независну од тела. Сотона је ликовао због свега тога; јер је знао да на оне који се откину од сидра може утицати различитим заблудама и носити их амо-тамо сваким ветром науке. Многи који су предњачили у првој и другој вести, одрекли су их се, а по целом телу владали су подела и расејање. Тада сам видела Вм. Милера. Изгледао је збуњено, и био је погнут од жалости и тескобе због свога народа. Гледао је друштво које је 1844. било уједињено и пуно љубави, како губи љубав једно према другоме и како се међусобно супротставља. Видео их је како се враћају у хладно, отпадничко стање. Жалост му је исцрпљивала снагу. Видела сам водеће људе како мотрију на Вм. Милера и страхују да не прихвати вест трећег анђела и Божје заповести. И кад год би се приклонио светлости са неба, ти људи би сковали неки план да му одврате ум. Видела сам како се вршио људски утицај да би му ум остао у тами и да би се његов утицај задржао међу њима. Најзад је Вм. Милер подигао свој глас против светлости са неба. Погрешио је што није примио вест која би у потпуности објаснила његово разочарање и бацила светлост и славу на прошлост, која би оживела његове исцрпљене снаге, расветлила његову наду и навела га да прослави Бога. Али се ослонио на људску мудрост уместо на божанску, и будући

сломљен напорним трудом у делу свога Господара, као и старошћу, није био толико одговоран као они који су га одвраћали од истине. Они су одговорни, и грех почива на њима. Када би Вм. Милер могао да види светлост треће вести, многе ствари које су му изгледале мрачне и тајанствене биле би му објашњене. Његова браћа су исповедала тако дубоку љубав и занимање за њега, да је мислио да се не може отргнути од њих. Његово срце би се приклањало истини; али онда би погледао на своју браћу. Они су јој се противили. Да ли је могао да се отргне од оних који су стајали уз њега раме уз раме у објављивању Исусовог доласка? Мислио је да га они зацело неће одвести на странпутицу.“

„Бог је допустио да он дође под сотонину власт, и да смрт завлада над њим. Сакрио га је у гробу, далеко од оних који су га непрестано одвлачили од Бога. Мојсије је погрешно управо кад је требало да уђе у обећану земљу. Такође, видела сам да је Вм. Милер погрешно кад је ускоро требало да уђе у небески Ханан, допуштајући да се његов утицај окрене против истине. Други су га на то навели. Други ће за то морати да положе рачун. Али анђели чувају драгоцени прах овога слуге Божјег, и он ће изаћи на глас последње трубе.

„Видела сам једну скупину која је стајала добро заштићена и чврста, и која ни најмање није подржавала оне који би поколебали утврђену веру тела. Бог их је гледао с одобравањем. Показана су ми три корака — прва, друга и трећа анђеоска вест. Анђеоска рече: Тешко ономе ко помери један камен, или покрене једну чиоду у овим вестима. Право разумевање ових вести од животне је важности. Судбина душа зависи од начина на који се оне примају. Поново сам била проведена кроз ове вести и видела колико је скупо народ Божји платио своје искуство. Оно је било стечено кроз многа страдања и жесток сукоб. Корак по корак Бог их је водио, док их није поставио на чврсту, непомичну платформу. Тада сам видела појединце како, приближавајући се платформи, пре него што ступе на њу, испитују њен темељ. Неки су с радошћу одмах ступили на њу. Други су почели да налазе мане у постављању темеља платформе. Желели су да се изврше побољшања, па би тада платформа била савршенија, а народ много срећнији. Неки су сишли с платформе и испитали је, а затим нашли мане у њој, изјављујући да је погрешно постављена. Видела сам да су готово сви чврсто стајали на платформи и опомињали друге, који су сишли с ње, да престану са својим приговорима, јер је Бог био главни неимар, а они су се борили против Њега. Подсећали су на чудесно Божје дело, које их је довело до чврсте платформе, и сложено су готово сви подигли своје очи к небу и громким гласом прославили Бога. То је утицало на неке од оних који су се жалили и напустили платформу, те су поново, смирена погледа, ступили на њу.“

„Била сам упућена натраг на објављивање првог Христовог доласка. Јован је био послан у духу и сили Илијиној да приправи пут за Исусов долазак. Они који су одбацили Јованово сведочанство нису имали користи од Исусових учења. Њихово противљење објављивању Његовог првог доласка довело их је у положај у коме нису могли лако примити најсилније доказе да је Он Месија. Сотона је оне који су одбацили Јованову поруку наводио да оду још даље, да одбаце Исуса и разапну Га. Учинивши то, довели су себе у положај у коме нису могли примити благослов на дан Педесетнице, који би их

поучио путу у небеску Светињу. Раздерење храмовне завесе показало је да јеврејске жртве и обреди више неће бити примани. Велика Жртва била је принесена и била је прихваћена, а Свети Дух, који је сишао на дан Педесетнице, пренео је мисли ученика са земаљске Светиње на небеску, у коју је Исус ушао својом сопственом крвљу, и излио на своје ученике благодати свога помирења. Јевреји су били остављени у потпуној обмани и потпуној тами. Изгубили су сву светлост коју су могли имати о плану спасења, и још увек су се уздали у своје бескорисне жртве и приносе. Нису могли имати користи од Христовог посредовања у Светињи. Небеска Светиња заузела је место земаљске, а ипак они нису имали никаквог знања о путу у небеску.“

„Многи са ужасом гледају на поступак који су Јевреји водили према Исусу, одбацујући га и разапињући. И док читају историју његовог срамног злостављања, мисле да воле Христа и да га не би одрекли као Петар, нити би га разапели као Јевреји. Али Бог, који је био сведок њиховог исповеданог саосећања према своме Сину, окушао их је и ставио на пробу ту љубав коју су исповедали према Исусу.“

„Цело небо је с најдубљим занимањем пратило прихватање ове поруке. Али многи који тврде да љубе Исуса, и који проливају сузе док читају повест о крсту, уместо да поруку приме с радошћу, бивају покренути на гнев, исмевају радосну вест о Исусовом доласку и проглашавају је обманом. Нису хтели да имају заједницу с онима који су волели Његово јављање, него су их мрзели и искључивали из цркава. Они који су одбацили прву поруку нису могли имати користи од друге, нити су имали користи од поноћног вапаја, који је требало да их припреми да вером уђу с Исусом у Светињу над светињама небеске Светиње. И одбацивши претходне две поруке, не могу да виде никакву светлост у поруци трећег анђела, која показује пут у Светињу над светињама. Видела сам да су назови цркве, као што су Јевреји разапели Исуса, разапеле ове поруке, и стога немају никакво знање о покрету који је учињен на небу, нити о путу у Светињу над светињама, и не могу имати користи од Исусовог посредовања тамо. Попут Јевреја, који су приносили своје бескорисне жртве, и они узносе своје бескорисне молитве ка одељењу које је Исус напустио; а Сатана, задовољан обманом оних који се изјашњавају као Христови следбеници, чврсто их држи у својој замци, узима на себе религиозан изглед, и умове ових такозваних хришћана привлачи к себи, делујући својом силом, својим знацима и лажним чудесима. Неке обмањује на један начин, а неке на други. Он има различите заблуде припремљене да делују на различите умове. Неки с ужасом гледају на једну обману, док другу спремно прихватају. Сатана неке обмањује спиритизмом. Он такође долази као анђеоске светлости и шири свој утицај по земљи. Видела сам лажне реформе на све стране. Цркве су биле узнесене и сматрале су да Бог на чудесан начин делује за њих, а био је то други дух. Он ће ишчезнути и оставити свет и цркву у горем стању него пре.“

„Видела сам да Бог има искрене деце међу поименичним адвентистима и палим црквама, и да ће служитељи и народ још бити позвани из ових цркава пре него што се излију зла, и они ће радо прихватити истину. Сотона то зна, и пре гласног вапаја трећег анђела подиже узбуђење у овим верским телима, да би они који су одбацили истину могли мислити да је Бог с њима. Он се нада да ће преварити искрене и навести их да

мисле да Бог још увек делује за цркве. Али светлост ће засјати, и сваки од искрених напустиће пале цркве и стати уз остатак.“ *Spiritual Gifts*, volume 1, 151–172.

Овај одломак садржи тако многе важне истине, али ја га користим да бих издвојио неке особености порука милеритске историје, како бисмо разумели на који начин оне представљају праслику наше историје. Сва три анђела из Откривења четрнаестог поглавља имају поруку у својим рукама. Други и трећи анђео су приказани као они који са собом, док силазе са својом поруком, имају „свитак“. Сваки анђео представља једну поруку, а долазак сваке поруке изазива одређено дејство.

Наставићемо ову тему у следећем чланку.